

ХРИСТИЯНСКА

МИСЪЛ

ISSN 1310-8654

БРОЙ 10 ГОДИНА XX 2011 г.

ЦЕНА 0,70 ЛВ.

В БРОЯ

Интервю със
Стела Гстирнер

**ПОЧИВКА
В ИТАЛИЯ
ИЛИ ИГРА НА
СТЪКЛЕНИ
ТОПЧЕТА...**

Четете на стр. 5

**ДУХОВНО
ПРОБУЖДАНЕ НА
СОЛОМОНОВИТЕ
ОСТРОВИ**

Четете на стр. 4

**ДЕНЯТ НА
РЕФОРМАЦИЯТА**

Четете на стр. 3

Църквата е жив организъм

В предишните два броя разгледахме четири от шестте жизненоважни принципа на църковното нарастване според естественото развитие на църквата (Natural Church Development):

1. **Взаимозависимост**
2. **Умножаване (мултиплициране)**
3. **Преобразуване на енергията**
4. **Многократна употреба**

Следващият принцип, с който растящите църкви се съобразяват, е:

Симбиоза

Симбиозата е често срещано явление в природата. Това е съжителство на различни организми, при което има взаимна изгода.

Противоположни понятия са монокултура и съперничество.

При съперничеството за разлика от симбиозата има стремеж различните организми да се нараняват един друг вместо да се подпомагат.

Когато в една църква има съперничество, тогава различията в културата, в стила на богослужението и музиката, в стила на евангелизирането и пр. са повод за конфликти и противопоставяне. Тогава вниманието и усилията на църквата се насочват навътре - да разрешава конфликтите, предизвикани

от различията.

Подобно нещо се случва и в рамките на деноминацията, когато в нея има по-традиционни и по-съвременни от културна гледна точка църкви. При модела на съперничество има непрекъснати опити да се докаже кое е по-добре и по-правилно. Така се хаят усилията, насочени навътре към противопоставяне.

Друг пример за съперничество е стремежът на различни отдели от местната църква в рамките на деноминацията да „печелят“ за сметка на други отдели. В тези случаи отново енергията се хаби във вътрешно противопоставяне, вместо да бъде използвана за нарастване и развитие.

При монокултурата (еднотипната култура) пък има стремеж всичко да се уеднакви - да имаме църква „в униформа“. В рамките на деноминацията всички църкви да са изградени по един и същи модел, с еднакви часове за служби, с еднакъв стил на богослужение и евангелизиране или с еднаква нагласа към традицията или съвременността.

Симбиозата, от друга страна, е запазване на различията, при което личностите и групите не се противопоставят една на друга и не пропяват усилията си в борби, а оценяват положително тези разлики и се възползват от тях.

Това е принципът, който Стивън Кови в книгата „7-те навика на високо-ефективните хора“, нарича „печеля-печели“. При този принцип всеки пчелник и няма победители и победени.

Църква, в която има различни гарби, различни поколения и различни култури, притежава огромно богатство. Когато прилага принципа на симбиозата, тя открива много повече възможности за своето развитие.

Видях добър пример за симбиоза в

една протестанска църква. Тя беше възприела традиционно богослужение с музика на орган. Но тъй като имаше немалка група постмодерни младежи, църковното настоятелство ги подпомагаше в организирането на отделно богослужение, на което можеха да се видят електрически китари, барабани и синтезатор. Там младите имаха възможност да поканят своите приятели. Освен това по време на сутрешните традиционни богослужения се даваше възможност те да се включват със свои изпълнения. Този урок църквата беше научила след дълго противопоставяне и загуба на значителна част от младежите в нея.

Многообразието не е заплаха, то е плюс, с който трябва да се научим да живеем. Когато църквата култивира различията и го използва, то допринася за нейния растеж, защото така тя посреща различни нужди и интереси в обществото и в собствените си среди.

Когато се изправя пред заплашващите с разделение различия в църквата в Рим, апостол Павел дава съвет вярващите да се приемат един друг.

„Слабия във вярата приемайте, но не за да се препирате за съмненията му; един вярва, че може всичко да яде; а който е слаб във вярата, яде само зеленчук“ (Римляни 14:1,2).

Апостолът не заема позицията на едната или другата група. Някои лидери лесно решават проблема, като се погвеждат по желанието на противопоставящите се една на друга групи да се вземе решение коя е права и коя върка. Но в този случай той казва: „Затова приемайте се един друг, както и Христос ви прие за Божията слава“ (Римляни 15:7).

Продължава на стр. 6

Историята е все една и съща. В началото хората се присмиват на малцината, които искат някаква промяна. След това от шепата ентузиастично постепенно възниква движение, което дава израз на желанията и надеждите на милиони.

В средата на септември съвсем "незабелязано" за минаващите наблизко юпити неколцина протестиращи разпънаха своите палатки и изпонасяха в центъра на Ню Йорк. Тяхното послание беше кратко и ясно: "Окупирайте Уолстрийт". Мнозина ги гледаха подигравателно, но оттогава броят им непрекъснато расте. При последното им шествие по

чете: "Изгонете корпорациите от политиката", "Състрадание вместо капитализъм" и "Приберете войниците у дома".

Седемдесет и една годишният бивш военен Боб Боуис държи в ръцете си нещо подобно на американското знаме, но вместо звездите по него се виждат фирмените емблеми на редица световноизвестни компании: "Кока-Кола", "Шеврон", "Уол-Март", "Ексон" и др. Боб разправя на събралите се около него младежи: "Това е истинският американски флаг. Той се вее над Белия дом и Капитолия и показва, че тази страна не принадлежи вече на хората, а на акционерните гружества. Трябва

още по-зле."

До Джули е неин приятел, който е разпънал плакат с надпис: "Не мога да повярвам, че избягах от училище, за да протестирам срещу цялата тази корупция".

Движението все още няма истинска програма и това е съвсем логично. Все пак става дума за спонтанен граждански протест, а не за предизборната кампания на неоконсервативната "Чаена партия". Кое е естествено дава известно право на анализаторите да не взимат "Окупирайте Уолстрийт" чак толкова насериозно. Но нищо чудно сметките им да излязат криви, защото... идеите на американските активисти

продукти, лекарствени средства и енергийни източници; да не се финансират банките и други финансови институти с пари от бюджета; право на сигурно съществуване, на достоен и здравословен живот.

В публикувания по случая призив се казва още: "Ние сме нормални хора като теб. Хора, които стават всяка сутрин, за да отидат на работа, за да учат или да си търсят ново работно място, хора със семейства и приятели, които се трудят здраво всеки ден, за да предложат по-добро бъдеще на тези, които са около тях. Някои от нас се смятат за либерали, а други за консерватори. Едни

„Не“ на молитвите по улицата!

Мнозина европейци гледат с неогорчение към мюсюлманите, разпъващи своите молитвени килимчета на улицата. Неотдавна в България молещи се мюсюлмани станаха жертва на насилие. Сега Франция забрани молитвите на улицата.

След насилието пред джамията "Баня Башь" в София през май т.г. бе решено звукът на тонколониите ѝ да бъде намален, а сградата да бъде преустроена така, че да побира повече хора по време на петъчната молитва. Целта на преустройството: по-малко мюсюлмани да се молят навън, за да се избегнат провокациите.

Явно мюсюлманите, разпъващи молитвени килимчета пред джамии, остават трън в очите на европейците. Най-разгрознени от подобна гледка обаче не са българите, а французите. Ето че сега Франция забрани на мюсюлманите да се молят на улицата. Всъщност решението е спорно и едва ли ще допринесе за уреждане на същинския проблем, макар и досега да няма сигнали, че може да се стигне до взривяване на мира между християни и мюсюлмани.

Френските мюсюлмани не са настоявали да се молят навън пред джамии, но джамии им са малки като площ и не побират молещото се множество. Точно затова мнозина разпъваха молитвени килимчета по тротоарите.

Уличната молитва - обуда за мюсюлманите?

Проблемът се изостри най-вече в Париж и Марсилия, където джамии не можеха да поберат хилядите мюсюлмани, дошли да отправят петъчната си молитва. Още през април тази година френският вътрешен министър Клод Геан заяви, че "определени начини на поведение на все по-нарастващата мюсюлманска общност създават проблем". Той добави, че молитвите на улицата са недостоини за самите мюсюлмани, защото за никоя религия не е достойно да бъде изтласкана на улицата. Освен това много французи отхвърлят уличната молитва, защото религиозните обреди нямат място на обществени места, обясни френският вътрешен министър.

Сега, след като забраната на уличната молитва беше официално обявена, Клод Геан заплаши, че ако тя не се спазва, в случай на нужда полицията ще прибегне до насилие. Все пак управляващите във Франция са наясно къде са причините за проблема. Ето защо на мюсюлманите в Париж и Марсилия бяха предложени сгради, които могат да използват временно като молитвени храмове. В Париж например, докато бъде построена нова джамия, ще се използва стара сграда на противопожарната охрана. Миналия петък там за първи път се събраха 2000 мюсюлмани.

Евтин популистки ход?

Миналата година Мари Льопен, лидерката на гласноекстремистката партия Национален фронт, сравни уличните молитви на мюсюлманите с нацистката окупация. Това изявление предизвика огромно възмущение сред гласното правителство на Саркози и сред опозицията. Вижда се обаче, че използвайки темата за мюсюлманите, френският президент, чиято популярност все повече намалява, се опитва да привлече на своя страна избирателите на националния фронт. Факт е, че Мари Льопен е най-силната конкурентка на Саркози в денния политически сектор във Франция.

Лявата опозиция в страната обвини президента в евтини популистки ходове седем месеца преди изборите, насрочени за пролетта на идната година. Във Франция живеят 5 милиона мюсюлмани. Не за първи път Саркози използва темата за исляма, за да привлече общественото внимание. През април тази година Франция беше първата европейска страна, която забрани на мюсюлманите да носят бурка и никаб, покриващи цялото тяло. Френският пример беше последван от Белгия. И в Холандия са на път да приемат забрана за носенето на бурки с аргумента, че това противоречи на конституцията и е срещу равнопоставеността на половете.

Източник: Дойче Веле

улиците на Манхатън вече бяха 10 хил. души. Отдавна към активистите се присъединиха пенсионери и безработни, профсъюзни членове, лекари, учители, студенти... Не липсват и цивилно облечени полицаи и дори дегизирани банкови служители.

Едно от най-познатите лица на протеста е това на режисьора и носител на "Оскар" Майкъл Мур, който разпалено крещи в микрофона към събралото се множество: "Това вече не е само моят глас, неговият глас или нейният глас. Това е гласът на всички нас".

Филиалите на движението започнаха да никнат като гъби и в други американски градове - в калифорнийската метрополия Лос Анджелис, във ветровития Чикаго, в "европейския" Бостън, по улиците на Филадельфия и на испаноговорящия Маями. В столицата Вашингтон демонстрантите са се заселили недалеч от Белия дом. По плакатите им се

да създадем нова система".

Джули Прийтс е само на 23-години и няма определена причина да участва в протеста. "Не знам точно какво ме кара да протестирам, освен това че се сблъскам с несправедливостта. Имам всичко, което ми е необходимо, но има и толкова много хора, които нямат. Нещо не е наред при наличието на толкова много бедни. Пропастта между бедни и богати е толкова голяма, а безработицата висока, имаме проблеми в областта на образованието и здравеопазването. Правителството би трябвало да се прехвърли с тези проблеми, а не да прави нещата

вече пресякоха Атлантика. На 15 октомври в германската и европейска финансова столица Франкфурт на Майн се организира протести под надслов: "Окупирайте Франкфурт". Планирано е протестиращите да се съберат в ранния следобед пред сградата на Европейската централна банка в центъра на града. Някои от декларираните от тях цели в голяма степен приличат на лозунгите на испанското движение на т.нар. индигнадос (гнезните): истинска демокрация в цяла Европа; регулиране на финансовите пазари и по-специално забрана на спекулативните сделки с хранителни

са вярващи, а други - не. Някои са привърженици на определени политически течения, други са аполитични, но всички ние сме загрижени и разгневени от политическите, стопанските и социалните перспективи, които ни се предлагат. Корупцията сред политици, бизнесмени и финансисти ни остави безпомощни и безгласни."

Много европейци очевидно вече са решили да действат. Това би трябвало да накара правителствата, хората на бизнеса и капитала в цяла Европа да се замислят малко повече за последствията от своите действия или бездействия.

Окупирайте Wallstreet

Американци убиха бебето си, лекували го с молитва

Мъж и жена от щата Орегон бяха признати за виновни в непредумишлено убийство на новороденото си дете, съобщи АФП. Родителите са последователи на местния клон на „Църквата на последователите на Христос“ (Followers of Christ Church), които не признават официалната медицина и практикуват изцеление с молитва.

Шанън Хикман родила сина си в домашни условия. Девет часа по-късно бебето починало. Оказало се, че детето е имало бактериална инфекция и се появило на бял свят с недоразвити бели дробове. Според лекарите, ако е била оказана своевременно медицинска помощ, то е

имало 100% шанс да оцелее.

Следователите се опитват да изяснят защо родителите не са се обадили на "Бърза помощ". Бащата заявява, че се е молил за оздравяването на детето. Шанън отбелязва, че според религиозните ѝ разбирания тя трябвало да се съобрази с мнението на мъжа си.

По законите на щата Орегон минималното наказание за непредумишлено убийство е шест години лишаване от свобода. Предвидени са по-леки мерки за вярващи - не повече от 18 месеца затвор и 250 хил. долара глоба.

По-рано петима членове на сектата бяха осъдени за престъпления, свързани с отказ от лечение на деца. Във връзка с това през 2011 г. щатските власти отмениха изключенията за вярващите. В момента на инцидента с новороденото бебе обаче поправките още не били влезли в сила.

Денят на еформацията

ва написаните тезиси на вратата на дворцовата катедрала във Витенберг. Този ден остава в историята като Денят на Реформацията.

Вестта за тезисите на Мартин Лутер се разпространява като горски пожар. Печатните машини ги размножават денем и нощем, хората ги препишат и предават един на друг. С една дума, колесницата на Реформацията потегля, като разнася идеите на Библийската истина по всички кътчета на Европа.

За протестантските църкви в Европа датата 31 октомври 1517 г. приема значението си след сключването на Вестфалския мир, с който се слага краят на 30-годишната война в Европа между католици и протестанти. С договора от Мюнстер през 1648 г. европейските евангелски църкви се институционализират като независими, а графствата и държавите с преобладаващо протестантско население са признати за легитимни в правото им на суверенно съществуване.

Какво се случва по това време по българските земи?

По време на Реформацията и Просвещението България се намира под османско владичество. Въпреки интензивните контакти на българите католици около П. Парчевич и П. Богдан с католическа Европа, националноосвободителните ни стремежи остават неподкрепени отвън през XVII и XVIII век. България е изолирана от протичащата църковна и произлязлата от нея обществена реформация. Църковните и обществените процеси протичат под масирани

опити за хегемония на Гръцката православна църква и активно елинизирание. Стременията на С. Врачански и П. Хилендарски да стимулират изграждането на църковна и национална идентич-

ност не дават веднага успешни резултати. Българското възраждане е бабен, постепенен добил форма и цел процес, който едва в последната си фаза, от 1800 г. до Освобождението, постига собствена специфична интензивност. Около 1800 г. и в първите две десетилетия на XIX век се заражда и българският

протестантизъм. Особено в това явление е началото му - то е резултат от усилието на прогресивни православни българи за реформи в църквата и обществото, т.е. не е процес, внесен директно отвън или насилствено. Началният реформаторски момент се изразява в търсене на начини за изчистване на църквата от суеверие, закостенялост и ритуалност, в стременията за служение на модерен роден език и в желанието за активен християнски живот, чиито етика и морал да служат за прогреса на обществото. Паралелно на тези процеси на територията ни започва активна чуждестранна мисионерска работа. По-късно се развива българо-чуждестранна мисионерска дейност, докато българският протестантизъм се еманципира и започва да строи традиции върху положения богословски и етичен фундамент. Българските протестанти имат своето историческо място и значителен принос в борбите за национално освобождение и за освобождението на Македония, за развитието и обособяването на прогресивното културно и обществено-политическо развитие у нас и в развитието на икономиката ни. ХМ

Защо 31 октомври е денят на Реформацията?

XVI век

е времето на Реформацията, когато се ражда протестантизмът. Папската църква преживява години на упадък, в които усилията ѝ да спре процеса на духовно разложение са напразни.

Като резултат от борбата на немски, швейцарски и френски църковни служители за чистотата на евангелското учение Католическата църква се разделя на Римокатолическа и Протестантска. Основна роля във великото реформаторско движение играе д-р Мартин Лутер.

През 1517 г. Йохан Тецел, доминикански монах, започва да продава индулгенции до градската порта на Витенберг. Папа Лъв X завършва строителството на грандиозната катедрала „Свети Петър“ в Рим и купува, откъдето може, скъпи произведения на изкуството, ръкописи на древни римски и гръцки писатели. За тази цел му трябват пари. Така възниква системата на индулгенциите - греховете се опрощават за пари.

Жителите на Витенберг, които купуват индулгенции, се срещат с Лутер и му разказват колко лесно е сега да се освободиш от греховете си - стига да имаш пари. Той им отвърща с възмущение, че са измамени - Бог не опрощава нито един грях за пари. Нужно е дълбоко сърдечно покаяние.

Това подтикна Мартин Лутер да напише прословутите 95 тезиси. На 31 октомври 1517 г. той закова-

Адвентните пастори кръщават новите членове на църквата в р. Лунга, близо до Хониара, Соломонови острови. Докато течеше кръщението във водите на реката по бреговете ѝ стояха пазачи с дълги пръти, с които да прогонват крокодилите обитаващи реката.

Повече от 500 човека на Соломоновите острови се присъединиха към Църквата на адвентистите след серия от публични проповеди

Духовно пробуждане на Соломоновите острови

По време на една от най-грандиозните церемонии на кръщение в историята на Соломоновите острови стотици хора се присъединиха към Църквата на адвентистите след серия от публични проповеди, изнесени от евангелизатора Джон Картър.

Президентът на Соломоновите острови, интервюиран по време на последната вечер, декларира, че публичните проповеди са се превърнали в събитие на града. „Църквата на Соломоновите острови се молеше за духовно пробуждане и това събитие доказва излизането на Светия Дух, действащ сред народите“, отбеляза Уаин Боем, ръководител на

На заключителната проповед на евангелизатора Джон Картър присъстваха над 32 хиляди души.

Повече от 500 души се кръстиха в р. Лунга, близо до Хониара на 17 септември, докато мъже, въоръжени с тояга спяха прави недалеч, готови да прогонят всеки крокодил, който реши да плува в тази част на реката.

Около 10 000 човека заеха позиции на брега или върху най-близкия мост, за да присъстват на церемонията.

Мнозинството от кръщаващите се в този ден отговориха на апела, направен от Картър, по време на публичните му проповеди, които започнаха на 9 септември на футболния стадион на Хониара. Евангелизаторът засегна теми за откритията в света на астрономията и научните доказателства за съществуването на Бога.

Броят на присъстващите достигна върхната си точка последната вечер - 32 000, което на практика означава една трета от населението на града. Две трети не бяха адвентисти, заявиха ръководителите на църквата от Южнотихоокеан-

ЦАСД там.

Около 32 000 жители на Хониара присъстваха на последната вечер от публичните проповеди, изнесени от евангелизатора Джон Картър на Соломоновите острови този месец.

„Непрекъснато чувах невероятни истории от хората, присъстващи на проповедите. Някои заявиха, че вече спазват съботата и че сега благода-

рение на срещите ни са получили потвърждение на своята вяра“ - допълни той.

„Благодарим на Бога за щедростта му и за вдъхновяващия ентузиазъм на тази серия от проповеди“ - заяви малко по-късно президентът на Генералната конференция Тег Уилсън, по време на едно интервю. „Очевидно е, че много хора се чувстват привлечени от Библията и от отговорите, които тя дава на много съвременни проблеми. Наистина Исус е свършеният отговор на многото предизвикателства, които се изправят пред нас в този изключително нестабилен свят“ - допълни той.

„Повечето от новокръстените вероятно ще се ориентират към новата църква в адвентния център Мараната на Соломоновите острови“ - отбеляза Боем.

Адвентната църква на Соломоновите острови разработва проект, чрез който да се създаде радиомрежа, за да може всеки жител на този район да чува църковните новини.

ANN

Здравна къща в Кюстендил

Адвентната ромска църква в Кюстендил (т.нар. Кюстендил Б) е най-голямата и бързорастяща църква в България, която наброява над 500 членове. Ако прибавим децата и приятелите, наистина ще бъдем впечатлени от огромното множество хора.

Един от сериозните проблеми в този район е свързан със стила на живот и със здравето. Това се дължи от една страна, на обедняването, непълноценното хранене, ранните и честите раждания, а от друга - на недостатъчната информираност и здравна култура. Обсъждайки тези въпроси с пасторите Бисер Иванов и Митко Митев, Детският и Младежкият отдел на Адвентната църква решиха да организират двудневна Здравно-образователна къща за деца на 8 и 9 октомври 2011 г. Такива здравни къщи до момента са правени в гр. Пазарджик, Гоце Делчев, Русе и Добрич. Целта беше децата в ромската махала в Кюстендил да научат някои от основните здравни принципи.

Във вид на голяма игра на няколко места в двора на училище „Иван Вазов“, бяха разположени „доктори“ с атрактивните имена - Бълбуков, Сънливков, Възду-

харов, Независимост и Гладников. Между тях имаше интересни постове с игри.

Децата в Кюстендил бяха осведомени за събитието и много от тях дойдоха със сформирани от 10 до 15 човека отбори. Силно впечатление направиха изключителната им дисциплина и организираност. Бяха готови да изслушат кратките лекции на всеки от докторите и да научат много нови и полезни съвети за здравето, да се включат в игрите и забавленията, а също така да разговарят с пастор Митко Димитров. Въпреки ниските температури интересът беше голям и здравната къща беше посетена през първия ден от 500 деца, а втория ден, когато празникът завърши час по-рано - от над 400.

Все повече се забелязва огромната нужда от отдаване на централното място на децата за стабилността и бъдещия успех на църквата ни. Време е да преосмислим основите на дейностите си и да поставим ударението върху служенето на деца. Всяка инициатива като детски празник или здравна къща потвърждава това.

Т.Николова

Може би в нито един друг град в света представата за бедност, болест, мизерия и смърт не е така тясно свързана, както с Калкута, столицата на индийската съюзна държава Западна Бенгалия. Културният шок, който западният посетител изживява, е смазващ - в пълния смисъл на думата, - защото бедността и хаосът завладяват всички сетива. Нека да прочетем какво кара една българка и нейното семейство да се откажат от ваканцията в Италия и да предпочетат задушаващо горещия климат на Калкута...

कलकत्ता

Почивка в Италия или игра на стъклени топчета...

Интервю със Стела Гстирнер

Стела е българка, която през 1990 г., веднага след падането на комунистическата власт у нас, емигрира с родителите си в Австрия. Тогава е 14-годишна. В началото ѝ е доста трудно да свикне с немския манталитет, но постепенно се адаптира. През 1998 г. се омъжва за Клаус, който е лекар и психотерапевт в частна клиника, работи и като шеф на болницата на затвора в гр. Грац. Семейството има 3 деца: Виктория на 10 г., София на 6 г. и Александър на 4. Стела, родителите и съпругът ѝ са членове на Адвентната църква.

Как решихте да отидете в Индия?

Честно казано, отдавна си мислехме да предприемем такова пътуване, за да направим нещо за света. Пък и в чисто личен план искахме да покажем на децата си другата страна на живота. Но Александър, последното ни дете, беше твърде малък досега. Мислихме за Тайланд и Камбоджа, но просто нещата се уредиха за Калкута. Открих един стар познат от студентските си години във Виена, който работеше като мениджър в дом за сираци към АДРА. Неговата работа се състоеше в това да подобри условията в дом за сираци в Калкута и да обучава децата в него на различни професии. Разбира се, той работи там като доброволец. Казах му, че имаме желание за мисионерско пътуване. И така нещата се уредиха.

Вие лично ли спонсорирахте пътуването си?

Да.

Какво представлява домът, в който работихте?

Това е дом за сираци, построен от американци. След тях АДРА поема поддръжката му. В момента идеята на управителите му е домът да се самоспонира чрез работата на децата в него, които се учат на различни умения и занаяти - шивачество, шлосерство и др. Един от проектите е именно такъв - да се отворят дюкянчета - работилнички, в които хората да идват

да си поправят колелета, да си шият дрехи и т.н. По този начин се набавят необходимите за издръжка средства. През деня децата работят - косят трева с ножици, поправят колелета, вентилатори, лампи... Момичетата шият. Подът се мие два пъти на

ден. Мие се на колене, но изпълнявайки това задължение, всички деца си пеят, танцуват. Наистина са щастливи. Чувстват се на сигурно място, като в оазис. Това е едновременно и дом, и адвентно училище от 1-ви до 12-ти клас. Т.е. всички деца там

„по задължение“ са адвентисти. Всеки ден по два пъти имат богослужение - преди хранене. Имам и църква, в която задължително се срещат петък вечер и събота. Едно от най-трогателните неща всъщност от цялото ни пребиваване там, беше точно богослуже-

нието, което е изцяло направено от децата. Те пеят, те се молят, те изнасят проповедта...

В какво се състоеше работата ви в дома?

Цялото ни семейство беше включено в осъществяването на профилактични медицински прегледи на 160-те деца.

Съпругът ми правеше прегледи уши, нос, гърло. Малката ни дъщеря помагаше в очния преглед, като посочваше цифрите и картинките на таблото.

Баща ми, който е зъболекар, им преглеждаше и оправяше зъбите.

Продължава на стр.8

Осъден на смърт християнин в Иран

Проблемите на Надаркхани започват през октомври 2009 г., когато иранското правителство решава, че всички ученици трябва да присъстват на часовете по ислям, независимо каква религия изповядват. Юсуф Надаркхани, основател на малка общност, наречена "Иранска църква", работещ като евангелски пастор от 2001 г. в района на Жилан, на 250 км от Техеран, не приема решението.

Пасторът отива в училището, за да отпие двамата

процес без адвокати, които да я защитят. Адвокатът Дадкхах обжалва присъдата и учувващо - жената е освободена.

Дадкхах обжалва през юни миналата година смъртната присъда на Надаркхани и Върховният съд на Ям издава изненадващо решение. Надаркхани не само е обвинен в предателство, но е обвинен и в "национална измяна", защото предците му са мюсюлмани и той трябвало да се върне в религията им, в противен случай щял да

Юсуф със своята съпруга Фатима

Религиозната ситуация в Иран
 - 71 000 000 жители, от които 300 000 християни
 - Арменци: голямата част от християните, 250 000 в Техеран, Изфахан, Табриз и Ирак
 - Асирийци: 32 000 в Техеран и езерото Урмия.

си сина - Даниел и Йоел. Позовава се на иранската конституция, която признава свободата на вероизповедание на религиите от "Книгата", сред които е и християнството; както и на факта, че синовете му не са задължени да изучават Корана.

Населението на Иран е 71 милиона жители, от които 300 000 са християни. Голяма част от тях (250 000) са арменци, 32 000 са персийци, а останалите са обърнати католици и евангелисти от мисионери от преди около повече от век.

Същият ден, в който Надаркхани отписва синовете си от училището, тайната полиция на "аятолите" го задържа. Оттогава до ден днешен е в затвора и често е подлаган на специален режим на изолация.

На 12.10.2009 г. застава пред съда в Разхт. Обвинен е в предателство и е осъден на смърт. Присъдата трябва да се изпълни през септември 2010 г..

Иранският наказателен кодекс не предвижда смъртна присъда за тези, които се отричат от исляма, но съдиите могат да се позоват и на шериата (ислямски закон), за да оправдаят решенията си, игнорирайки съществуващото законодателство. И именно това е, което правят колегите им в Разхт.

Пред тях Надаркхани напразно подчертава чрез адвокат си Мохамед Али Дадкхах, че много преди да навърши пълнолетие не е бил мюсюлманин. За да го задължат да се отрече от гумите си, арестуват съпругата му, която осъждат на доживотен затвор заради съучастничество, в съдебен

бъде обесен.

Съгът в Разхт е този, който трябва да прецени дали Надаркхани се отрича от християнството и приема отново исляма. Този е въпросът, който съдиите му отправят през първата седмица на октомври тази година. Пасторът отговаря: "Не мога", според гумите на адвокатата му, който от своя страна получава присъда за 9 години, глоба, забрана да упражнява професията си и 5 камшика за пропаганда срещу ислямския режим.

С увеличаване на международния натиск за освобождаването на Надаркхани, Иран изведнъж разширява обвиненията срещу пастора. Гхолам Али Резвани, вицегубернатор на провинцията Гхилан и отговорен фактор за сигурността, заявява пред иранската информационна агенция "Фарс", че пасторът е извършил "престъпления, заплашващи сигурността", че е "произраелец и предател". За първи път висшестоящ ирански лидер се произнася по този въпрос.

Адвокатът Дадкхах не може да повярва. В декларация пред френската информационна агенция АФП напомня, че по време на съдебния процес клиентът му винаги е бил обвиняван само за предположаема измяна „и никога не се е говорило за престъпления срещу гържавната сигурност“. „Ако излязат нови обвинения, съгът ще трябва да се произнесе по тях“ - добавя адвокатът.

От юни 2010 г. насам около 300 християни в 35 ирански града са арестувани и много от тях все още са в затвора, често в изолирани килии, очаквайки съдебен процес. **ХМ**

Често отправям мислите си с благодарност към Бог за това колко е добър и благосклонен към добруджанския край.

Не може човек небрежно да махне с ръка и да не почувства силата и видимите следи от Неговото присъствие тук. Благодаря на Бог, че мога до насита да се наслаждавам на творението на ръцете Му.

Тук се намира нашето село, където човек може да усети Божия мир. Самото му име се състои от две неразделни гуми „ајде“ и „мир“.

Когато се съединят, двете заедно образуват името на селото, Ајдемир. Тук наистина лъха на мир, може би, защото е запазена онази вяра, загнездила се в душата на много българи. Тя като възлен гори в сърцата ни и ни напомня, че сме християни.

В центъра на селото се издига църква ни. Красива и млада. В нея намираме онзи душевен мир, който идва само от небесния ни Баща. Вратата е тази, която

Как Бог превърна едно пусто място в райско кътче

ни отваря вратите към Бога. Тя е здравата връзка и в отношенията ни като Негови чеда.

Любовта към Бога придава смисъл на живота ни. Вярвам в доброто и мисля, че като християни сме длъжни да живеем в любовта. Тази вяра събужда в нас християнските добродетели и ни напомня, че всички сме Божи създания.

В началото на 2011 г. си поставихме задача да осъществим нещо добро за мястото, където живеем. Събрахме се и обмислихме старателно нашия план.

Точно срещу църквата години наред пустееше изоставено място, потънало в трева, бурени и боклуци. А това е самият център.

Идеята дойде от една сестра, побудена от Божия Дух: да направим детска площадка. Споделихме това и се усети Неговата намеса, защото Бог вече действаше. За да се реализира всичко, църквата трябваше да даде своя 20% принос. Пред нас стоеше не много лека задача. Трябваше ни разрешението на кмета. С молитва подохдохме към всички онези неща, които предстояха. Помолчихме Бог да се намеси и да дръж нещата, ако е Неговата воля. И пред нас по чуден начин се отвориха врати. Бяха задвижени млади и стари. Идеи за реализация изплуваха една след друга и бе неопишуемо радостно да видим как

Бог проправя път и как мечтите стават реалност. Изказваме благодарност към всички, които се включиха в доброволната работа. По чуден начин намерихме средства и закупихме нужните материали. Най-много благодарим на тези, които работиха услено, без да щадят сили и труд. Няма да спирам да хваля Бог и да говоря за Него, защото в направата на детската площадка се включиха и доброволци извън църквата. Повечето преминаващи и жителите гледаха и се възхищаваха на ентузиазма и желанието ни да направим нещо добро, хубаво и стойностно за децата от нашето село, защото години наред не беше правено нищо. Безкористната ни активност ги накара да ползват с други очи и на вярата, която изповядваме.

Решихме да открием детската площадка и да подарим на малчуганите един ден „В СВЕТА НА ПРИКЛЮЧЕНИЕТО“. Това нямаше да се осъществи без помощта на силостренската църква. Благодарение на тях този ден стана чудесна приказка, която дълго ще се помни. Благодарим и на доброволците от туграканската църква.

Самият празник се състоеше в много забавления и игри. Включени бяха и доброволци от полицията, пожарната и бърза помощ. Всичко бе в една база с 10 пункта, през които децата преминаваха успешно. Чуваха се детски стихчета от караоке-пункта, инте-

ресни бяха груповите ски и възнеият мост. Най-много деца се струпаха на карусела, както и на пост "Нарисувай ме" и нетърпеливо очакваха своя ред на лифта. Но какъв празник щеше да бъде, ако нямаше клоун, който да ги весели. А съвсем истинска, до клоуна стоеше красива и нежна принцеса, напомняща ни за нашите мечти от детството. Снимка по желание бе възможност за всички, които желаеха да съхранят този ден както в умовете, така и в домовете си. Скромната почерпка бе достоен финал на събитието.

Денят приключи и ние се прибрахме с изпълнени от радост сърца. Бяхме създали нещо за полза както на децата, така и на родителите им.

След всичко това погубава да кажем:

"БЛАГОДАРИМ ТИ, ТАТКО!"

*Благословен да е Господ,
 Бог Израелев,
 Който един прави чудеса;
 и благословено да бъде славното
 Негово име довека!*

*И нека се изпълни със славата Му
 цялата земя.*

Амин и амин.

Псалм 72:18,19

**Ваши братя и сестри от ЦАСД
 с.Ајдемир.**

Църквата е жив организъм

Продължава от стр.1

В църквата в Коринт има съперничество между различните служби и дарби. Вярващите спорят коя гарба е по-значима и това води до противоположаване. Апостол Павел изтъква значимостта на всяка от тях:

"Дарбите са различни, но Духът е същият. Службите са различни, но Господ е същият. Различни са и действията, но Бог е същият. Който върши всичко във всички човеци. А на всеки се дава проявлението на Духа за обща полза" (1 Коринтяни 12:4-7).

Вместо всеки да търси своята полза, вярващите са призвани да търсят обща такава. Вместо да се борим с другите, ние сме приканени да ги приемаме и да се грижим за тях: "Никои да не търси своята лична полза, но всеки ползата на другия" (1 Коринтяни 10:24).

"Не правете нищо от партизанство или от тщеславие, но със смиренновъдрие нека всеки счита другия по-горен от себе си. Не гледайте всеки само за своето, но всеки и за чуждото" (Филипяни 2:3, 4).

При симбиозата различията са добре дошли. И вместо да се изтъкват минусите, се използват плюсовете и силните страни на всеки.

Можем да кажем, че този принцип се обобщава по най-добрия начин в златното правило, което Исус дава на Своите ученици (Матей 7:12): "И тъй, всяко нещо, което желаете да правят човеците на вас, така и вие правете на тях; защото това е същината на закона и пророците".

Дефиниция: Различни служби изграждат отношения на сътрудничество и взаимната полза е по-голяма.

Ключов въпрос: Как можем да използваме различията, за да повишим ефективността на служенето?

Ключова гума: Сътрудничество.

Функционалност, плодотворност Това е шестият жизнен принцип. Всяка структура, всеки отдел или служба трябва да дава резултатите, за които е предназначен. Когато това не се случва, той започва да пилее ресурси и да бъде във вреда,

вместо за полза.

Много добра илюстрация за това откриваме в притчата на Исус за смокинята.

"Каза и тая притча: Някой си имаше в лозето си посадена смокиня; и дойде да търси плод на нея, но не намери.

И рече на лозаря: Ето, три години как идвам да търся плод на тая смокиня, но не намирам. Отсечи я. Защо да запразня земята?

А той в отговор му рече: Господарю, остави я и това лято, докато разкопая около нея и насипя тор; и ако след това даде плод, добре, но ако не, ще я отсечеи" (Лука 13:6-9).

Едно плодно гърво има смисъл да съществува, когато дава плод. Когато това не се случва, то само заема място в градината - "запразня земята".

Исус говори за "плода" на много места в Своите поучения. Навсякъде липсата на такъв е фатален недостатък - било то в живота на отделния Христов ученик или в този на църковната организация, или нейните погрязделения.

Голяма част от емоционалната стабилност и зрялост на децата води началото си от тяхното взаимоотношение със семействата им.

Макар повечето родители да смятат, че вършат добре работата си по отглеждането и възпитаването на своите деца, съществуват множество доказателства, които подсказват, че често надценяват своите постижения.

Последствията от извънбрачно съжителство и ражданията при неженени родители и работещи майки са взели значителен брой жертви от съвременното поколение - голяма група, която днес наброява милиони.

Съвкупността от изолиращи фактори в семейството карат по-голяма част от родителите на юноши да

за промяната във времето и за оформянето на ново поколение е фактът, че Интернет е най-предпочитаната медия - според 54 процента от децата под осем години и според 73 процента от децата между осем и дванадесет години.

- Юношите са станали много добри в изпълнението на "мултизадачите" - способността "да жонглират" с няколко дейности едновременно, без да изгубват контрол над нито една.

- Младите хора смятат, че са силно повлияни от своите примери за подражание (ролеви модели) и че активно търсят повече такива. Но почти половината от всички юноши (44 процента) отбелязват, че нямат никакви примери за подражание. Въпреки че родители-

Емоционално и поведенческо развитие на децата

признават, че не прекарват достатъчно ползотворно време със своите деца. Мнозинството от децата между осем и дванадесет години споделят, че биха желали да прекарват повече време със своите майки.

Добра вест е бавното покачване на процента на децата, които живеят и с двамата си биологични родители. Тези семейства имат тенденцията да бъдат стабилни както финансово, така и в сферата на взаимоотношенията, да живеят в по-сигурни и проспериращи райони и да записват децата си във висококачествени училища.

Въпреки (или по-скоро благодарение на) промените в семейните реалности, как се справят децата? Има много аспекти, които може да се обсъдят, но ето няколко фактора, върху които да помислим:

- Повечето юноши се смятат за щастливи, обичани, сигурни и са оптимистично настроени по отношение на бъдещето. Въпреки това повечето от тях вярват, че като цяло възрастните смятат младите хора за груби, арогантни, мързеливи и немарливи.

- Децата между три и седем години прекарват средно почти 25 часа на седмица в консумиране на масмедия. Диаграмата се покачва до почти 48 часа всяка седмица сред осем- и тринадесетгодишните. Доказателство

те са най-често споменаваните като такива, става ясно, че когато децата са помолени да определят кои са трите най-важни личности на света за тях, само една трета споменават майка си или баща си. Въпреки това голям брой млади хора (повече от девет на всеки десет) казват, че се разбират с родителите си и нямат желание да ги елиминират от живота си.

- Знак за страховете и тежкия натиск, оказван върху децата, са доминиращите социални безпокойства, назовани от юношите: запазване и защита на собствените им права и свободи, справяне с агресията в училище, често срещаното шофиране в пияно състояние, въпроси, свързани със самооценката, качеството на образованието и злоупотребата с наркотици.

- Децата са заети. Ако това не е натискът на домашната работа, тогава е френетичната им въвлеченост в извънкласни занимания. Дори и през лятото две трети от всички юноши са засипани от цял куп дейности.

Светът е станал по-сложен, но децата си остават със същите основни нужди, които са имали от десетилетия - да им се доверяваме, да бъдат обичани, да се чувстват сигурни и да преследват значима цел в своя живот.

Джордж Барна

Детски празник в Благоевград

За трета поредна година Община Благоевград даде съгласието си за провеждане на детски празник в живописния парк Бачиново. В акцията на 2.10.2011 г., организирана от Адвентната църква в града, адвентисти от Гоце Делчев и младежи от Западната област, традиционно се включиха и доброволци от БЧК.

Целта на инициативата бе да се осигури пълноценно време за децата в неделния почивен ден, което да прекарат сред природата, научавайки полезни неща за живота, и едновременно с това да се забавляват. Това включва, разбира се, и идеята църквата ни да стане позната в града чрез тази оригинална инициатива, правейки нещо полезно за жителите му.

И сега както и в предишните години интересът беше голям, въпреки отдалечеността на парка. Родителите на над 200 деца се възползваха от предоставената напълно

безплатно възможност да се включат в писта, състояща се от 10 поста с различни атракциони - завъртане на каросел, преминаване през въжен мост, приготвяне и изпичане на скаутски хляб, "Направи си сам", образователен пост за опознаване флората и фауната на Рила, кратък курс за първа помощ при представителите на БЧК и др.

Събитието предизвика любопитството на медиите и беше отразено по БНТ и местната телевизия. За съжаление името на Адвентната църква не беше споменато в излъчените репортажи. Това по никакъв начин не обезсмисля значимостта на нашата дейност, която има за цел да предаде и възпита ценности у децата като стъпка към положителна промяна на нашето общество.

Т.Николова

"Всяка пръчка в Мен, която не дава плод, Той я отрязва; и всяка, която дава плод, очиства я, за да дава повече плод" (Йоан 15:2).

В притчата има две възможности. Първата - да се положат грижи дървото да дава плод и да се види дали това ще даде резултати. Втората - да се изкорени и на негово място да се посади друго.

Така стои въпросът и с различните отдели и служби в църквата. Ако желяем да изградим здрава и растяща църква, трябва да си поставяме два въпроса по отношение на функционалността: Какви са плодотворите от тази дейност? И ако няма такива, трябва да се запитаем какви са причините.

Ако се окаже, че гадена структура вече не е ефективна, е по-добре да я премахнем. Това ще даде сила на църквата, защото ресурсите, които тя хаби, ще могат да се пренасочат към други дейности.

Няма нужда да се поддържат отдели и служби, които не дават плод, само защото са били значими в миналото. Виждам съм как вярващи се хващат за практики и служби, които през годините са били успешни, и се опитват да ги възстановят с цената на всичко. Това си е загуба на време и ресурси. Все едно да оставиш безплодно дърво да хвърля сянка в средата на градината

като "паметник" на някогашната му плодотворност.

За да се прилага принципът на функционалността в църквата, е необходимо да има навременна и адекватна оценка за работата на отделите и служителите. За тази цел пък е необходимо да има съответните критерии за измерване на резултатите. Изграждането на такава култура за оценяване на дейността в църквата е трудна и бавна задача, но е абсолютно необходимо, за да може тя да нараства.

Дефиниция: Всички живи организми се характеризират със способността да се размножават (т.е. да дават плод). Така и всяка служба трябва да дава видими плодове в съответствие със своето предназначение.

Ключов въпрос: Дава ли тази дейност (или структура) плод, или е просто още една от многото? Ако да, как да повишим функционалността и?

Ключова дума: Оценка.

В тази серия от статии разглеждаме 6 жизнено принципа, около които са изградени животът, дейността и организацията на здравата църква.

1. Взаимозависимост: Отделните части (отдели, служители) в църквата трябва да са свързани една с друга и

да съставляват и изграждат по-голямата система - общността.

2. Умножаване: Като здрав организъм църквата трябва да се възпроизвежда, като изгражда нови лидери, отдели, църкви.

3. Преобразуване на енергията: Както Бог обръща злото за добро, така и църквата трябва да се научи да извлича от съществуващите ситуации - добри или лоши - най-доброто и да ги използва за изпълнение на Божието намерение.

4. Многократна употреба (устойчивост): Църквата трябва да се научи да използва своите ресурси икономично, многократно и многостранно, така че веднъж инвестиранията енергия в бъдеще да се умножава.

5. Симбиоза: Вместо да се конкурират, различните отдели, личности и групи се научават да работят в сътрудничество съобразно с принципа "печеля - печелиш", като откриват взаимната и общата за църквата полза от това.

6. Функционалност (плодотворност): Структурите - отдели и служби - се оценяват въз основа на техните резултати, подпомага се тяхната функционалност чрез необходимите промени или се заменят с такива, които дават плод.

Иван Мирчев Николов

АПЕЛ за подкрепа на дейност за социална интеграция на инвалиди в София

АДРА България вече близо две десетилетия работи в подкрепа на най-бедните и уязвими хора, за да им създаде възможност за по-достоеен живот и да почувстват, че и те са обичани и нужни. В условията на финансова криза, ширеща се безработица и бедност хората с увреждания са едни от най-уязвимите и в същото време безпомощни да се справят със социалната неправда. Затова смятаме, че в кръга на социалната отговорност за подпомагане на нуждаещите се, която АДРА-България е поела със своята мисия, развиването на дейност за подобряване живота на социално слабите инвалиди е благородна кауза, която заслужава да ѝ се посветим.

Настъпва зима и много хора с увреждания ще останат сами, недохранени и необгрижвани, без или с много ограничени контакти и самотни в дните, които би трябвало да са техни празници - рождени дни, Рождество Христово, паметни за тях дати.

АДРА-България иска да открие Клуб за социална интеграция с подкрепата на Голяма столична община, изразена в отпускане на помещение за сбирки. Там ще организира първоначално два пъти в месеца срещи на самотни и социално слаби инвалиди, на които ще се организира групово празнуване - на рождени дни на родените в този месец, на Коледа и на традиционни празници.

Поради затрудненото им придвижване, което основно ги обрича на затваряне по домовете, хората с увреждания ще бъдат вземани от микробуса на АДРА-България, все още носещ от предишния ни социален проект надписа "Център за социална интеграция на хора с увреждания", ще ги докарва до Клуба и ще ги връща обратно. На срещите, подпомагани от доброволци, за каквито също се обръщаме с призив към нашите сестри и братя, ще се изнасят кратки беседи и ще се предоставят обяснения по интересувачи членовете на Клуба въпроси. Ще се поднася скромна, но вкусна и питателна храна и чаша плодови сок, които иначе хората с увреждания не могат да си позволят. А при възможност и в навечерието на празници като Коледа и Нова година ще се раздават малки пакети с дребни подаръци. Скромни подарък ще се дава и на рождениците, ще се купува торта и ще се заснемат тържествата за рождениците им дни. АДРА-България ще се старее да организира с помощта на своите доброволци и на такива от други неправителствени организации и малки концерти, представления, викторини, игри, които да разнообразят живота им. Една коледна картичка, получена от човек, който с години не е получавал друга поща, освен сметки за плащане и ненужни рекламни материали, може да сгрее сърцето му и да направи за него деня наистина празничен.

Сестри и братя,

Помогнете ни в нашето дело за подпомагане на най-бедните, самотните и страдащите!

Помислете какво можете да отделите от своите макар и оскъдни средства, за да спомогнете за осъществяването на тази идея. Даденото с обич истинско съчувствие сгръва повече от пренебрежително предоставяните оскъдни тържествени и общински средства. Нека гадем обич освен средства на нуждаещите се!

Осъществяването на този проект зависи от всички нас. Необходими са средства за гориво за превоз на хората с увреждания, за разходите по отоплението в дните на сбирките и за малките разходи по самите сбирки.

Помогнете доброто да се случи!

И както казва АДРА-Интернационал: "Да започнем да спасяваме животи - макар и един по един!"

За всички, които искат да помогнат това да се случи, даваме банковата сметка на АДРА-България, в която да се внасят дарените средства:

Райфайзен банк - клон Мария Луиза
Адрес: 1202 София, бул. "Мария Луиза" 65
Сметка на АДРА България: BG21RZBB91551060357328
Клиентски номер: 603573
BIC: RZBBBGSF

През последното десетилетие населението на Индия е нараснало със 181 милиона души. Сега индийците са 1.21 милиарда души, което означава, че скоро страната ще изпревари Китай. В същото време жителите ѝ живеят в ужасяваща бедност. В осем индийски щата живеят повече бедни хора, отколкото в 26-те държави в черна Африка (района на юг от Сахара).

Почивка в Италия или игра на стъклени топчета...

много по-голям шанс в живота, отколкото на техните връстници.

Кое ти направи най-силно впечатление от пребиваването ви дома?

Любовта на децата... Това са деца, които нямат абсолютно нищо. Никаква собственост. Имат по четвърт квадратен метър територия и едно легло. Легло даже е силно казано, по-скоро дъски, обвити в плат, и

след Индия?

В Калкута, както и в Южна част на Индия, видяхме милиони хора, потънали в мръсотия и бедност, нещастия, сакасти, без никакъв шанс... Мръсен въздух, липса на канализация, плъхове, гладни кучета, змии... В началото ме обзе някакъв див ужас и страх за живота на децата ми... След такова преживяване не можеш да останеш същия. Осмисляш наново ценностите си.

Видях, че за да е щастлив човек, не му трябва много. Достатъчно му е да има подслон, храна и човешка топлина... Беше трудно да не си тръгнем с по пет шест деца...

При сбикуването си всеки от нас посади по една бананова палма. Беше трогателно. Всяка седмица получаваме писма от децата. Силно емоционални и духовни...

Продължава от стр.5

Наложи се да извадим няколко зъбчета, за което му асистираше голямата ни дъщеря. Майка ми им мереше кръвното и им взимаше проба за СПИН и сифилис, тъй като това са деца преди всичко откупени от улицата.

Изнесохме и няколко здравни беседи.

Учудващо беше, че децата, макар да се хранят изключително скромно и еднообразно, преди всичко с ориз, не бяха болни. С изключение на някои устни инфекции и зъбни проблеми, като цяло бяха здрави.

Виктория асистира при очните прегледи.

една етажерка на няколко човека. Спалните им са за 40 човека. Най-голямото им богатство са едни стъклени топчета. Не всички имат такива, затова някои си играят просто с кръгли камъчета. Но въпреки бедността си, те са щастливи деца. Държат се учтиво и обичливо и наистина са щастливи. Започнаха да ни наричат мама и татко. А Александър беше за тях истинска атракция, може би защото е бял и не е слаб, т.е. много различен от тях, непрекъснато искаха да го прегръщат.

Човек наистина не може да си представи каква бедност е там. И въпреки всичко на фона на мизерията тези деца са страшно щастливи... Помагат си, грижат се едно за друго и се обичат.

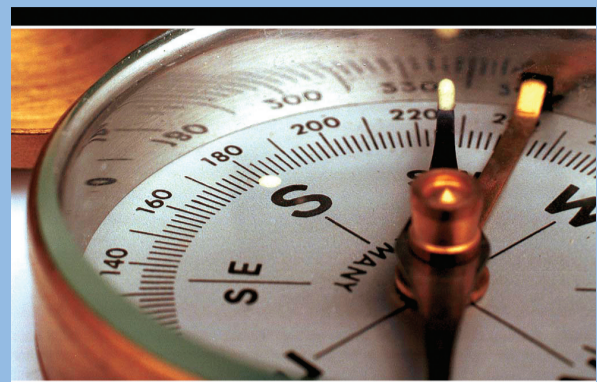
Какво се промени в разбирането ви за живота

Клаус преглежда най-малките

Ако някой желае да подпомогне децата в този дом, как може да го направи?

Калкута е най-евтината част от Индия. Човек може да живее за около 40-60 стотинки на ден. Затова цялата цена за издръжка на едно дете от дома - спане, организация, обучение, облекло и всичко останало за цялата година е 660 лв. или 330 евро. За 30 лв. на месец може да се спонсорира обучението на едно дете, за да усвои професия. Всеки може да помогне, достатъчно е да се свърже с АДРА, Австрия или АДРА, България /бел.рег./.

а сега НАКЪДЕ?

Да ни изяви Господ Бог пътя, по който трябва да ходим и какво трябва да правим. Еремия 42:3

За всички, които желаят да чуят библейската истина. Безплатно библейско кореспондентно училище. Първо ниво (начинаещи) - "ОСНОВНИ УЧЕНИЯ НА БИБЛИЯТА" Второ ниво (напреднали) - "ГЛАСЪТ НА ПРОРОЧЕСТВОТО" Записване на адрес: Варна 9010 п.к. 56; тел.: 052/ 33 33 99; Email - kbk@abv.bg

AWR

Световно адвентно радио „Гласът на надеждата“

Всекидневни предавания на български език
Сутрин: 6-6.30 - честота 5975 kHz (49 м KB)

Вечер : 18-18.30 - честота 6100 kHz (49 м KB)
(повторение)

тел./факс: 032/633-533; тел.: 032/629-462
E-Mail: awr_bg@abv.bg

Адрес: Световно адвентно радио „Гласът на надеждата“ - Българска секция, ул. „Антим I“ №22, 4000 - гр. Пловдив
Забележка: Програмите могат да бъдат слушани и чрез Интернет, като за целта се влиза в портал: www.sdabg.net и оттам в „Адвентно радио“.

ТУРСКИ КОРЕСПОНДЕНТЕН КУРС „Отворена Врата“

Umit haberi

На ваше разположение са 24 безплатни лекции на турски език с превод на български. Ето някои от заглавията: „Пророчествата, Палестина и потомството на Авраам“, „Избор или съдба“, „Молитвата, която получава отговор“ и др.

e-mail: remzi_a_ahmed@yahoo.com

Пишете на адрес:

гр.Шумен 9701 1 Ц Пощенска кутия 517

Тел.: 054/88 48 77

www.bibleiskikurs.org
Препоръчайте този адрес на приятели :)

На всички, които обичат свободата в Интернет предлагаме:

БИБЛЕЙСКО УЧИЛИЩЕ ONLINE
• лекции върху „Основните учения на Библията“
• радиопрограми на „Гласът на надеждата“
• интересни книги на издателство „Нов живот“

Очакваме ви на адрес: www.bibleiskikurs.org

Всичко за всеки в Адвентната българска мрежа@

- Новини от страната и света
- Утринен стих
- Адвентно радио - Пловдив
- Аудио материали
- Библия с 19 превода
- Обяви
- Детски кът
- Полезни връзки
- Съботно училище
- в. Християнска мисъл
- Текстови материали
- Видео материали
- Книги
- Форум, отговори на въпроси
- Електронен магазин
- Справочна информация

www.sdabg.net - посетявайте го, споделете го с приятели!